

[Stavad]

Der blev fra flere sider under forrige forstebehandling rejst det spørgsmål, om det er rimeligt at have strengere krav til nye pengeinstitutter end til bestående pengeinstitutter. Det mener jeg bestemt det er. De bestående mindre banker og sparekasser er typisk pengeinstitutter, hvor man betjener et meget begrænset lokalt område med mange små kunder, altså således, at risikoen er spredt og man sjældent bevæger sig ud i store, risikobetonede arrangementer. Erfaringsmæssigt er lederne af disse mindre pengeinstitutter forsigtige og ansvarsbevidste personer, som, hvis udviklingen i et enkelt engagement eller udviklingen i lokalområdet kræver det, søger samarbejde eller fusion med andre pengeinstitutter. Erfaringen siger os altså her, at der ikke er noget reelt problem.

Normalt er situationen en noget anden for et nystartet pengeinstitut. Det etableres normalt ikke for at betjene et lille lokalområde. Ofte etableres det for at betjene en bestemt kategori af kunder eller for primært at udføre visse specielle bankforretninger. Det betyder samtidig, at det nye pengeinstituts engagementer bliver ensidigt sammensat, og dermed øges også risikoen for tab. Hertil kommer, at nye pengeinstitutter for overhovedet at komme ind på markedet og få en rimelig markedsandel ofte må gå ind i engagementer, som bestående pengeinstitutter ikke har anset for at være attraktive.

På den baggrund ser jeg det som noget helt rimeligt og nødvendigt, at vi stiller større krav til nye pengeinstitutter end til bestående. Det er efter min mening en nødvendighed, hvis vi skal undgå enkeltstående uheldige tilfælde, og det skal vi for at bevare den fulde tillid til vores pengeformidling. Kravet om 25 mill. kr. i mindstekapital anser jeg således for helt rimeligt og nødvendigt, også for pengeinstitutternes egen skyld.

På denne baggrund skal jeg på socialdemokratiets vegne tilsige vores positive medvirken til udvalgsbehandlingen og til vedtagelsen af lovforslag nr. L 53 og lovforslag nr. L 54.

Stetter (KF):

Lovforslaget indeholder tre sæt selvstændige forslag om ændringer.

Den konservative gruppe kan tilslutte sig princippet om at forhøje kapitalkravet til nye banker og sparekasser, men vi ønsker i ud-

valget at se nærmere på størrelsen af den foreslåede forhøjelse. Jeg vil gerne til hr. Stavads bemærkninger sige, at det ikke er heldigt og vel heller ikke særlig hensigtsmæssigt at etablere en for stor forskel mellem kapitalkravet til nye og kapitalkravet til bestående pengeinstitutter.

Vi kan støtte forslagene om at søge fremmet forsøg på rekonstruktion af nødlidende pengeinstitutter og om at få bragt sparekassernes opløsningsregler i større overensstemmelse med bankernes.

Det tredje sæt forslag, om konsolideringsbestemmelser i koncernforhold, hvor banker og sparekasser indgår som moderselskaber, er det mest omfattende og indeholder nye og selektive principper, som vi mildt sagt ikke er tilhængere af.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af udredninger fra en arbejdsgruppe, hvis sammensætning jeg ikke kender. Arbejdsgruppens indsats er derimod optrykt som bilag til forslaget, og det takker jeg for. Det fremgår bl. a. af sammenfatningen, at der ikke har været problemer for tilsynet med at fremskaffe oplysninger om forhold vedrørende pengeinstitutternes datterselskaber. Det er med andre ord muligt for tilsynet at leve med de gældende kontrolbestemmelser, og jeg har da heller ikke fantasi til at forestille mig, at nogen bank eller sparekasse i Danmark ville søge at unddrage tilsynet den mindste oplysning om et eventuelt datterselskab.

Erhvervsudvalget har derfor tid til grundigt at undersøge nødvendigheden af at gennemføre dette lovforslag, og vi har også tid til grundigt at undersøge virkningen af dets eventuelle vedtagelse. Det gælder ikke mindst den konkurrencemæssige situation, der fremkommer ved, at reguleringer på området alene vil komme til at gælde selskabsforhold med banker og sparekasser som deltagere. Det gælder også virkningen af pengeinstitutternes udenlandske selskabsforbindelser, og det gælder fremkomsten af det i sammenfatningen omtalte EF-direktiv. Det er uhensigtsmæssigt at ændre koncernregnskabsbestemmelser nu og måske igen om 1-2 år. Vi vil i udvalget i den konservative gruppe arbejde for at opnå tilslutning til vort synspunkt.

Ellemann-Jensen (V):